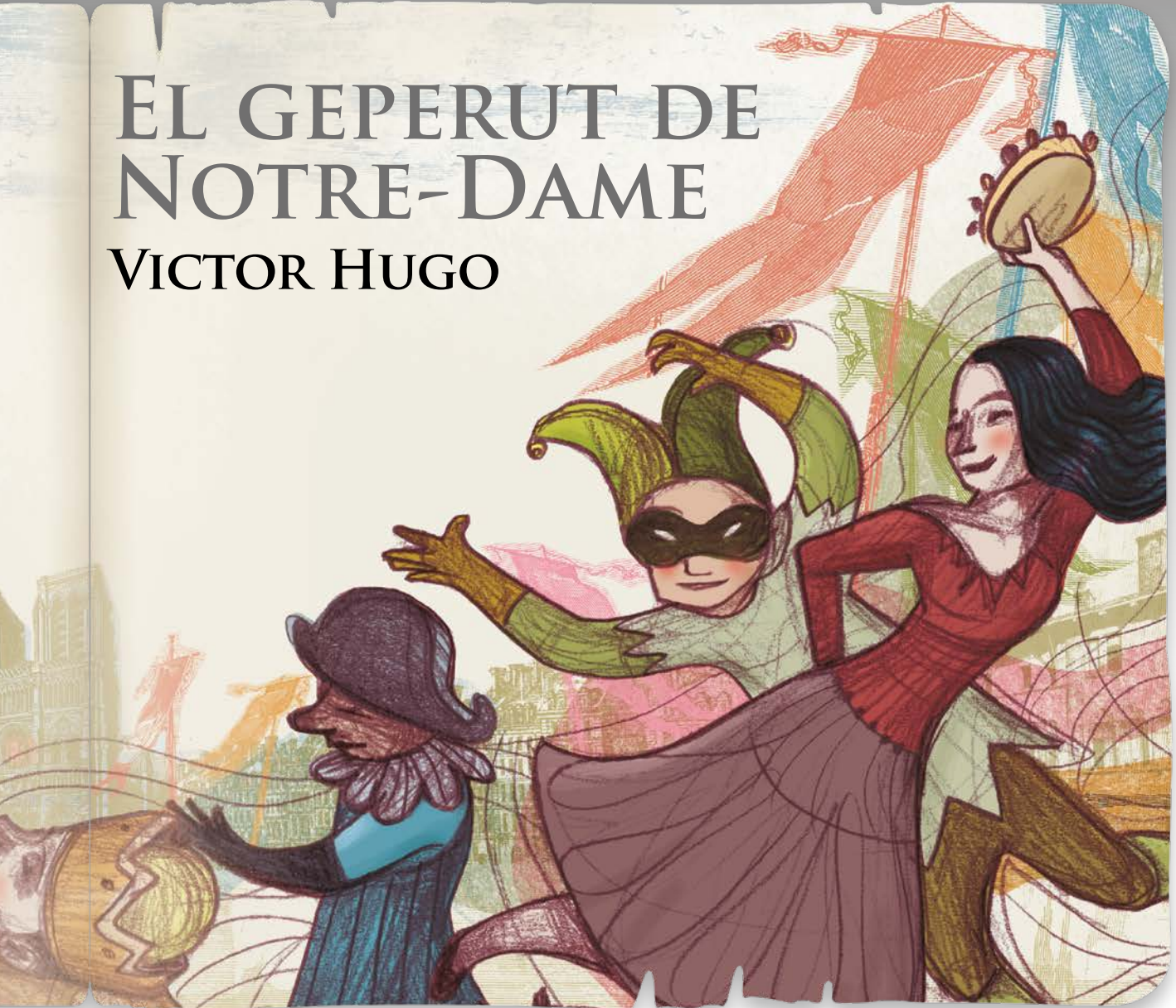

EL GEPERUT DE NOTRE-DAME

VICTOR HUGO

Versió d'Enric Lluch • Il·lustracions de Noemí Villamuza

Un dia d'hivern van abandonar un nen a la porta de la catedral de París. Se'l va trobar en Frolo, l'encarregat de la catedral de Notre-Dame.

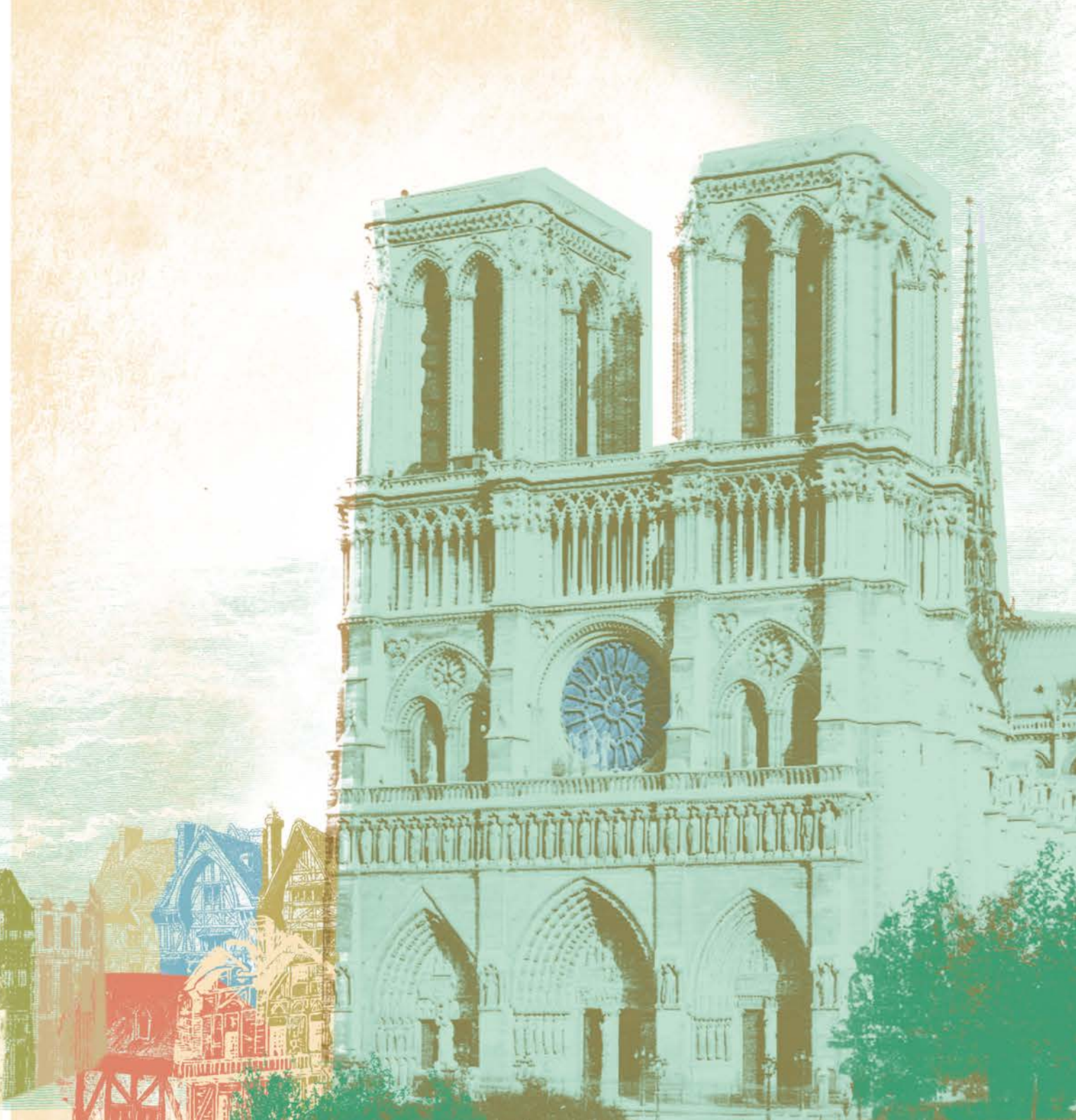
–Quin nen més lleig! –va pensar en Frolo–. I a més és geperut.

Va agafar la criatura al braç i va dir:

–Li posaré de nom Quasimodo i el tindrè amagat al campanar.

El nen va créixer i, amb el temps, va aprendre a tocar les campanes.

–Ding-dong, ding-dong, ding-dang-dong!

Van passar els dies, les setmanes, els mesos i els anys.
De tant de tocar les campanes, en Quasimodo es va quedar mig sord. Ah!, i per si fos poc, va començar a caminar coix.

–Quin desastre de persona! –pensava sovint en Frolo.

L'encarregat no el va deixar sortir al carrer ni una sola vegada.

–Si et veuen, es pensaran que ets un monstre i et perseguiran a pedrades –va comentar en Frolo.

En Quasimodo no va contestar. Al capdavall, era feliç entre les seves campanes.

–Ding-dong, ding-dong, ding-dang-dong!